

eP Tema del dia

Espanya pretén mobilitzar mig bilió

El país rebrà de la UE l'equivalent a l'11% del seu PIB

Madrid enviarà a Brussel·les el seu pla inversor l'octubre que ve

AGUSTÍ SALA
BARCELONA

Una vegada tancat l'acord per dotar el fons de recuperació, després d'una maratoniana cimera de cinc dies, arriba el moment per al Govern de trepitjar l'accelerador per a un pla de reformes que haurà de presentar a Brussel·les l'octubre que ve, segons fonts de l'Executiu. Seguint el mandat europeu, els recursos es destinaran a fomentar la transició ecològica i digital, entre altres mesures.

Dels 750.000 milions per impulsar l'economia europea des-

Sánchez diu que s'aconsegueixen «gairebé 10 cops més» recursos que amb els fons de cohesió

prés de la crisi de la Covid-19, per a la qual cosa els socis comunitaris s'avenen per primera vegada a endeutar-se conjuntament, a Espanya li corresponen 140.000 milions els pròxims sis anys, l'equivalent a més de l'11% de la riquesa que genera el país en un any.

I d'aquests, 72.700 milions no s'hauran de tornar. Recorrent a un precedent, el president del Govern, Pedro Sánchez, ho va comparar amb els fons de cohesió als anys 90 i va assegurar que el volum de recursos acordat en aquesta ocasió és «gairebé 10 vegades més» que el que va impulsar llavors l'economia espanyola.

La idea inicial del Govern és destinar a aquest pla, que coordinarà la vicepresidenta segona i ministra d'Economia, Nadia Calviño, uns 150.000 milions d'euros per mobilitzar uns 500.000 milions per part del sector privat, com va anticipar a principis d'aquest mes el president del Govern. Es tracta que el sector públic faci de palanca del privat, com amb el pla Juncker, amb un efecte multiplicador, recorda Anton Gasol, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Malgrat l'avenç que suposa l'acord, el volum del pla suposa a penes el 5,4% del PIB de la zona. Malgrat que les xifres són molt cridaneres, estan lluny de l'esforç fiscal per combatre la crisi per part dels EUA i és a llarg termini, cosa que suposa que els recursos arribaran a termini, explica Gasol.

Alhora, la implementació de les reformes pot ser complicada i no només per la pressió sindical per l'abolició de la reforma laboral sobre la qual el Govern actualment parla poc. A més d'una compareixença a petició pròpia al Congrés, Sánchez convocarà abans d'acabar el mes els presidents autonòmics. Els haurà de convèncer sobre l'aplicació territorial dels recursos. La Generalitat, per exemple, calcula que li corresponen uns 30.000 milions, amb els quals ha elaborat el seu pla de reconstrucció a 12 anys vista.

No hi ha cap dubte que Espanya disposarà dels 72.700 milions en ajuts directes previstos, una mica menys dels 75.000 que s'esperaven. Després s'analitzarà si surt o no a compte recórrer a la resta en

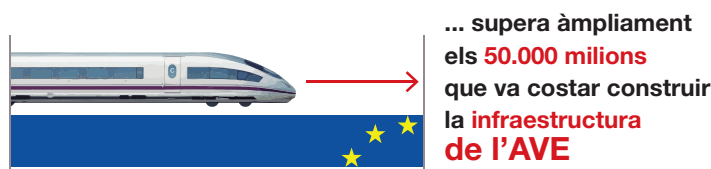
EL FONS EUROPEU PER A ESPANYA

140.000
milions equivalen a:

72.700
milions equivalen a:

... es podrien cobrir:

les **transferències de l'Estat** a autonomies i ajuntaments (52.249 MILIONS)

8 vegades la **despesa del Departament de Salut** de la Generalitat (8.828 MILIONS)

Font: elaboració pròpia

ALEX R. FISCHER

forma de préstecs, ja que es comptabilitzaran com a deute, segons fonts de l'Executiu. «S'hi està treballant», afirmen les mateixes fonts.

En qualsevol cas, el gruix dels fons començaran a arribar l'any que ve i el pròxim tot i que en l'exercici actual una

part d'aquests poden servir per finançar despeses que l'Estat ja ha compromès, segons fonts del Ministeri d'Hisenda.

El Govern pretén destinar aquesta gegantina allau de recursos a la digitalització, la transició ecològica, a reduir el despoblament de l'Espanya

Sánchez, al centre, conversa durant la cimera amb Merkel i Mitsotakis.

buidada o la formació. La portaveu de l'Executiu i ministra d'Hisenda va afirmar que serà un pla de reformes «ambiciós» basat en el «creixement verd, digital, la formació, la ciència i l'educació».

Alhora que el fons i el marc pressupostari 2021-2027 d'1.074

El futur d'Europa

▶▶▶ Pàgines 2 a 7

AP / JOHN THYS

bilions es va acordar la Política Agrícola Comuna (PAC), que manté els fons agrícoles per a Espanya els pròxims set anys. En conjunt, sindicats i patrons van aplaudir ahir l'acord aconseguit a Europa, però amb diferents expectatives. Els primers esperen un reforç del sec-

tor públic, la cohesió social i que el Govern compleixi el seu compromís d'abolir la reforma laboral. I els segons confien que serveixi per relançar el sector privat i assumir reformes estructurals que no inclouen abolir el nucli de la reforma laboral. ≡

Els diners que vindran de la UE no seran un mannà caigut del cel per al seu ús sense esforç per part dels governs i les administracions espanyoles. S'hauran de guanyar. El fons Next Generation UE per a la recuperació de 750.000 milions (390.000 en forma de subvencions) es repartirà en forma de quotes nacionals. La quota de subvencions que li correspondran a Espanya serà d'uns 70.000 milions. Però no seran d'ús automàtic i discrecional. Caldrà presentar plans nacionals d'inversió i reforma. La clau estarà en la nostra capacitat per elaborar plans que siguin aprovats per la Comissió i el Consell de la UE. Altrament, aquestes subvencions es quedaran al calaix de la UE.

A més a més de la qualitat, hi ha la qüestió dels objectius. Haurem d'establir prioritats per utilitzar aquests fons. N'hi ha més, però les meves són salut, innovació i ocupació. Sense protegir la salut no es podrà reobrir l'economia ni les escoles. A més a més, la salut serà un dels motors més potents de l'economia i de l'ocupació. S'ha de deixar de veure com

Europa, a mig gas. El Parlament demana dos bilions i n'aconsegueix menys de la meitat. Espanya aspira a rebre 240.000 milions i n'obté poc més de la meitat. Espera que aquests siguin incondicionats... i ho són només la meitat. I a casa contents, en clau interna, mostrant l'èxit de la seva meitat: tot aconseguit a mitges. No s'aconsegueix treure el fre i posar fi als vetos potencials dels estats, però s'aconsegueix per primera vegada un endeutament conjunt. Contents, no obstant, perquè després de quatre nits, els participants ja es temien el pitjor d'aquest continu *to be or not to be* europeu. Final de l'episodi.

Ara toca invertir per tancar forats: de la sanitat, primer de tot, ofegades com estan les comunitats. Respiraran els financers dels ertots i els responsables de les àrees més socials. I a treballar des dels diferents ministeris per obtenir aquelles ajudes condicionades que exigeixen «verd i digital». I aquí no hi ha garantia de quota estatal ni autonòmica: es tracta d'aixecar bons projectes per reestructurar, substituir i transitar cap a una economia no només sostenible, sinó també

Anàlisi

Antón **Costas**

ECONOMISTA. COMITÈ EDITORIAL

No serà un mannà

La clau estarà en la capacitat per elaborar plans que aprovin la Comissió i el Consell

Salut, innovació i ocupació són les meves prioritats per utilitzar els fons europeus

una despesa i s'ha de començar a considerar una inversió en una indústria de futur.

La segona ha de ser promoure la innovació en tots els sectors del sistema productiu, des dels més tradicionals, com ara l'agricultura, el turisme i la construcció, fins als més nous, relacionats amb les noves tecnologies digitals. Sense innovació no hi haurà millora de productivitat ni competitivitat. Necessitem elaborar plans *tractors* sectorials entre governs, empreses i universitats i centres tecnològics.

I la tercera prioritat ha de ser l'ocupació, especialment la dels joves. Sense ocupació no hi haurà prosperitat inclusiva. És el moment de dissenyar un fons públic per a l'ocupació al qual puguin presentar plans les administracions, el sector privat i el tercer sector. ≡

Anàlisi

Guillem **López Casasnovas**

CATEDRÀTIC D'ECONOMIA (UPF)

Europa, la mitja ampolla

S'han d'aixecar bons projectes per transitar cap a una economia sostenible i més solvent

Tot s'ha aconseguit en part, però Sánchez està content perquè l'alternativa era pitjor per a ell

més solvent per poder afrontar els nous reptes.

El Govern respira: massilla per aquí i una mica de ciment per allà. Respiraran les borses: ara ja pot dir el president **Pedro Sánchez** que si no satisfà el que ha pactat amb el seu soci **Pablo Iglesias** és perquè Europa no el deixa. **Sánchez** està content: l'alternativa era, sens dubte, pitjor per a ell. En l'entretant del que funciona a mitges: quatre dies de disputes amb erosió argumental entre mandataris, creació de blocs, desqualificacions i un futur de suspicàcies d'una Europa polifònica que per primer cop reparteix diners propis (del seu endeutament) i no de les transferències estatals (xecs positius i negatius). I és que quan poses pasta de la teva part, certament és comprensible que vulguis saber en què s'ho gasta el veí. Es confirma, doncs, que la construcció europea no aconsegueix edificar encara una casa comuna. ≡